

Π.Α.Μ.Ε

Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο

ΣΤΙΣ 19 & 20 ΝΟΕΜΒΡΗ 2016
ΣΤΟ ΣΤΑΔΙΟ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΙΑΣ
ΣΤΟ Ν. ΦΑΛΗΡΟ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΜΕ ΤΗΝ
4^Η ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ
ΤΟΥ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Το ΠΑΜΕ απευθύνεται σε όλες τις οργανώσεις της εργατικής τάξης, σε κάθε τίμιο συνδικαλιστή, σε όλους τους εργαζόμενους:

Καλούμε όλα τα συνδικάτα, Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα, επιτροπές αγώνα, όλους τους αγωνιστές συνδικαλιστές σε ανοιχτό διάλογο με τη σιγουριά ότι οι συζητήσεις και οι αποφάσεις μας θα ανοίξουν νέους δρόμους για το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα της Ελλάδας. Θα είναι εφελτήριο για την ανασύνταξη και την αντεπίθεση του κινήματος μας, για νέα άνοδο των αγώνων μας.

Απευθύνουμε κάλεσμα για να φτιάξουμε κίνημα πραγματικό στήριγμα των εργαζομένων, δύναμη υπεράσπισης των συμφερόντων μας και προοπτικής, για να βγούμε στο ξέφωτο χωρίς μνημόνια και αφεντικά, κίνημα απαλλαγμένο και χειραφετημένο από την εργοδοσία, το κράτος, τις κυβερνήσεις τους.

Να προχωρήσουμε μπροστά και να χτίσουμε μαζικό, δημοκρατικό συνδικαλιστικό κίνημα, με ενεργό συμμετοχή των εργαζομένων, ικανό να αντιμετωπίζει μαχητικά τους καπιταλιστές εργοδότες, τα κόμματά τους, τις ιμπεριαλιστικές τους συμμαχίες, με την οργάνωση της λαϊκής πάλης, την προώθηση της λαϊκής συμμαχίας ανάμεσα στην εργατική τάξη, τους υπαλλήλους, τους ανέργους, τους αυτοαπασχολούμενους της πόλης, τους αγρότες, τους ελευθεροεπαγγελματίες επιστήμονες, τους νέους, τις γυναίκες, όλους όσους υποφέρουν από την καταπίεση των μονοπωλίων.

**Να χτίσουμε το δικό μας αντίπαλο δέος για την υπεράσπιση
της ζωής μας, το μέλλον των παιδιών μας!
Σήμερα απαιτείται συνολική αλλαγή πορείας!**

Τι είναι η Συνδιάσκεψη του ΠΑΜΕ και ποιοι συμμετέχουν:

Η συνδιάσκεψη του ΠΑΜΕ είναι μια ανοιχτή, δημοκρατική, ζωντανή διαδικασία όπου τον λόγο τον έχουν οι εργαζόμενοι αντιπρόσωποι που θα βρεθούν στο στάδιο με απόφαση του σωματείου τους μέσα από συλλογικές διαδικασίες. Εκπροσωπούν και μεταφέρουν τις αγωνίες, τις ανησυχίες, τον προβληματισμό και τις αποφάσεις που θα πάρουν οι εργάτες στα σωματεία και τους χώρους δουλειάς κάτω στο πρωτοβάθμιο επίπεδο, στη βάση.

Δεν έχει σχέση με τα συνέδρια της ΓΣΕΕ που γίνονται σε πολυτελή ξενοδοχεία μπροστά σε άδειες καρέκλες, συνέδρια εκφυλισμένα μιας αδίστακτης εργατικής αριστοκρατίας, που ελέω μηχανισμών της κυβέρνησης και της εργοδοσίας παριστάνει την ηγεσία της εργατικής τάξης.

Η ίδια η συνδιάσκεψη του ΠΑΜΕ είναι καθαρός αέρας αλλαγής και ανατροπής απέναντι στη δυσσομία που αναδίνει ο βάλτος του ενσωματωμένου συνδικαλισμού.

Τι θέματα θα συζητήσουμε και τι αποφάσεις θα πάρουμε:

Μέσα από ανοιχτό δημοκρατικό διάλογο να αποφασίσουμε να τραβήξουμε μπροστά:

- Για να χαράξουμε γραμμή αντεπίθεσης, ρήξης και ανατροπής, να διεκδικήσουμε οργανωμένα σχεδιασμένα και μαχητικά την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας, όλα αυτά που δικαιούμαστε με βάση την εποχή μας τον 21ο αιώνα και ενάντια σε αυτούς που μας καταδικάζουν στη φτώχεια και σε όρους επιβίωσης των αρχών του προηγούμενου αιώνα για τα κέρδη του κεφαλαίου: την καπιταλιστική εργοδοσία, τις κυβερνήσεις τους και την ένωσή τους όπως είναι η ΕΕ και το ΝΑΤΟ, τα κόμματα και τους μηχανισμούς που τα υπηρετούν. Για την ανάκτηση των απωλειών που είχε η

εργατική τάξη όλα αυτά τα χρόνια, για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής, την κατάργηση των αντιλαϊκών αντεργατικών νόμων, για το δικαίωμα στη σταθερή δουλειά με δικαιώματα για όλους.

- Για να βγάλουμε τα συνδικάτα από την ασφυκτική θηλιά του εργοδοτικού και κυβερνητικού ελέγχου των ηγεσιών που κυριαρχούν σε στρατηγικούς κλάδους και στις τριτοβάθμιες οργανώσεις στη ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, από την απαξίωση και τον εκφυλισμό.
- Για να απαλλαγούμε από τη γραμμή της ταξικής συνεργασίας, του κοινωνικού εταιρισμού και της υποταγής στα επιχειρηματικά συμφέροντα, που αποτέλεσε γραμμή ήττας και παράδοσης του εργατικού κινήματος μέσα στην κρίση.
- Για να αλλάξουμε την κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα, να ταραξουμε τα λιμνάζοντα νερά, με την ένταξη νέων δυνάμεων στην οργανωμένη πάλη σε κάθε κλάδο και σωματείο, την άνοδο του βαθμού οργάνωσης της τάξης μας.
- Για να δυναμώσουμε τον αγώνα ενώνοντας τους εργαζόμενους που διασπά η εργοδοσία, με το κυνήγι του κέρδους και την αύξηση της εκμετάλλευσης, να ρίξουμε τους φράχτες που σηκώνει ο εργοδοτικός συνδικαλισμός και μας χωρίζει με βάση τις εργασιακές σχέσεις, τους μόνιμους από τους συμβασιούχους, τους αορίστου χρόνου από τους ωρομίσθιους, τους Έλληνες από τους μετανάστες.
- Για να αγκαλιάσουν τα συνδικάτα την μεγάλη μάζα των ανοργάτων νέων εργαζόμενων με τις άθλιες εργασιακές σχέσεις λάστιχο και τους μισθούς ψίχουλα, την τεράστια μάζα των ανέργων.
- Για να χτίσουμε τη μεγάλη συμμαχία εργατών, αγροτών, αυτοαπασχολούμενων, γυναικών, νεολαίας ενάντια στα μονοπώλια, τους επιχειρηματικούς ομίλους που μας καταδυναστεύουν.

Αυτή η ανάγκη γέννησε το ΠΑΜΕ πριν 17 χρόνια. Το 1999 πάνω από 1500 συνδικαλιστές όλων των κλάδων έγραψαν τις πρώτες σελίδες της μεγάλης προσπάθειας ανασύνταξης του συνδικαλιστικού κινήματος. Από τότε μέχρι σήμερα με την ακούραστη και ασταμάτητη δράση του για τα εργατικά λαϊκά συμφέροντα αναγνωρίζεται πλατιά από όλους τους εργαζόμενους ως η πιο συγκροτημένη αγωνιστική και μαχητική δύναμη του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος.

Τι είναι το ΠΑΜΕ και ποια η συμβολή του στον αγώνα των εργαζομένων:

Το ΠΑΜΕ δεν είναι παράταξη ή κομματικός φορέας. Είναι μέτωπο οργανώσεων της εργατικής τάξης, συνδικάτων, Ομοσπονδιών, Εργατικών Κέντρων, Επιτροπών Αγώνα, εκλεγμένων συνδικαλιστών που με όρους μαζικού κινήματος παλεύουν συντονισμένα με βάση πλαίσιο στόχων πάλης που ανταποκρίνεται στις ανάγκες της εργατικής τάξης, με γραμμή σύγκρουσης με την μεγαλοεργοδοσία, τις κυβερνήσεις, τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες.

Όλα αυτά τα χρόνια το ΠΑΜΕ, έδωσε πολλές μικρές και μεγάλες σκληρές μάχες με όλες τις μορφές πάλης για τα δικαιώματα και τις ανάγκες της εργατικής τάξης της πατρίδας μας, ενάντια στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και επεμβάσεις. Έδειξε την έμπρακτη αλληλεγγύη του στους αγώνες των εργατών, των λαών σε άλλες χώρες που εξίσου υποφέρουν. Συμμετέχει ενεργά στο διεθνές συνδικαλιστικό κίνημα μέσα από τις γραμμές της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας που φέτος συμπληρώνει 71 χρόνια αγωνιστικής παρουσίας και δράσης και πραγματοποιεί το 17ο Συνέδριό της.

Έτσι, καταξιώθηκε στις συνειδήσεις εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων, Ελλήνων και μεταναστών, νέων και γυναικών. Εργαζομένων δηλαδή που γνώρισαν τη δράση και την αλληλεγγύη του ΠΑΜΕ μέσα από το συνδικάτο τους, την σωματειακή επιτροπή στη δουλειά τους, τις απεργιακές επιτροπές, το συνάδελφο συνδικαλιστή στο εργοστάσιο, τον εργάτη στο διπλανό πόστο που έκανε το βήμα και βγήκε μπροστά, μοίρασε την ανακοίνωση μίλησε στη Γενική Συνέλευση.

Η μέχρι σήμερα συντονισμένη δραστηριότητα των δυνάμεων του ΠΑΜΕ ενόχλησε και ενοχλεί. Πολλές φορές πιάστηκε στο στόμα κυβερνητικών στελεχών και της μεγαλοεργοδοσίας φυσικά αρνητικά και αυτό αποτελεί τιμή για εμάς. Αρκετές φορές δέχτηκε επίθεση, προβοκάτσιες, συκοφαντίες, ύπουλα χτυπήματα.

Όμως δεν υποκύψαμε, δεν τα διπλώσαμε, δεν τα βρήκαμε πίσω από κλειστές πόρτες. Θεωρούμε ότι με τη γραμμή μας, με τη δράση μας, με το παράδειγμα του κάθε αγωνιστή που συσπειρώνεται στο ΠΑΜΕ μέσα από το σωματείο και δρα στον κλάδο και στον τόπο δουλειάς του, δώσαμε πνοή και ζωντάνια στο εργατικό κίνημα, κάναμε προσπάθεια να μπουν στη μάχη περισσότεροι εργάτες και εργάτριες, δώσαμε τη μάχη να αναδειχτεί ότι μπορεί να υπάρξει άλλη προοπτική από αυτή που μας προετοιμάζουν, ότι μπορεί να υπάρξει διέξοδος.

Τόσο στα χρόνια της καπιταλιστικής ανάπτυξης όσο και στα τελευταία δύσκολα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης οι δυνάμεις που συσπειρώνονται στο ΠΑΜΕ δεν έβαλαν νερό στο κρασί τους, δε μπήκαν σε «κοινωνικούς διαλόγους», δεν υιοθέτησαν απόψεις και ιδεολογήματα του κοινωνικού εταιρισμού που έσκαβαν το λάκκο στους εργαζόμενους. Ανεξαρτήτως του πρόσημου της κυβέρνησης, οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ βρίσκονταν στην πρώτη γραμμή των αγώνων.

Αναλάβαμε με ευθύνη και τόλμη μεγάλες πρωτοβουλίες συμπόρευσης, κοινού βηματισμού στον αγώνα. Με διεκδικητικό πλαίσιο βασισμένο στις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες, πλαίσιο πάλης και συσπείρωσης. Καλέσαμε ανοιχτά, πλατιά όλα τα σωματεία να το ενισχύσουν, να συζητήσουν πάνω σε αυτό.

Πάνω από 1.000 σωματεία και φορείς του λαϊκού κινήματος βρεθήκαμε μαζί σε μεγάλα συλλαλητήρια που έγραψαν τη δική τους σελίδα στην ιστορία του κινήματός μας, το 2014, το 2015, στις μεγάλες

απεργίες για την υπεράσπιση της κοινωνικής ασφάλισης τη χρονιά που πέρασε, στα μεγαλειώδη κοινά συλλαλητήρια εργατών αγροτών που άφησαν τη δική τους παρακαταθήκη. Με τους περισσότερους δεν συμφωνούσαμε σε όλα, με αρκετούς συναντηθήκαμε στον αγώνα για πρώτη φορά. Εκατοντάδες σωματεία και συνδικαλιστές συμπορευτήκαμε κόντρα στην αδράνεια, την υπονόμευση του εργοδοτικού - κυβερνητικού συνδικαλισμού, την επίθεση των κυβερνήσεων.

Είναι μια μεγάλη παρακαταθήκη, που φανερώνει ότι μπορούμε να αλλάξουμε τα πράγματα.

Δεν θεωρούμε ότι τα έχουμε καταφέρει όλα καλά. Στην συνδιάσκεψη θα συζητήσουμε τα λάθη και τις αδυναμίες που θέλουμε να διορθώσουμε. Τις επισημαίνουμε ανοιχτά χωρίς το φόβο να εκτεθούμε στους εργάτες. Δε φοβόμαστε διότι αυτό είναι το ΠΑΜΕ. Η καρδιά και η ανάσα του είναι οι εργάτες. Ας φανταστούμε αν δεν υπήρχε ποια θα ήταν σήμερα η κατάσταση στο συνδικαλιστικό κίνημα, στους χώρους δουλειάς.

Μέσα από αυτούς τους αγώνες, όλη μας τη δράση έχει δημιουργηθεί μια καλύτερη υποδομή και καλύτερες προϋποθέσεις για να προχωρήσουμε πιο σταθερά στην ανασύνταξη του εργατικού κινήματος. Σήμερα μπορούμε σε αυτό το δύσκολο αλλά ελπιδοφόρο δρόμο να βρεθούμε περισσότεροι, το αγωνιστικό μέτωπο των εργατικών οργανώσεων να διευρυνθεί και να ισχυροποιηθεί. Μαζί περισσότεροι να επεξεργαστούμε σχέδιο εργατικής λαϊκής αντεπίθεσης για τη ζωή που μας αξίζει. Σε αυτή τη συζήτηση καλούμε να πάρετε μέρος και όσοι ακόμα έχετε επιφυλάξεις, επιμέρους διαφωνίες.

Ισχυροποίηση και διεύρυνση του ΠΑΜΕ με νέες δυνάμεις νέα συνδικάτα σημαίνει ισχυροποίηση του εργατικού-λαϊκού κινήματος. Μέσα από τον κοινό αγώνα ενάντια στα μονοπώλια και στις κυβερνήσεις θα ενισχύεται η ενότητα της εργατικής τάξης.

Κανένας συμβιβασμός με τη σημερινή άθλια πραγματικότητα, τη μιζερή ζωή που φτιάχνουν για μας και τα παιδιά μας.

Η περίοδος που διανύουμε είναι κρίσιμη. Οι εξελίξεις μάς βάζουν όλους και όλες μπροστά σε μεγάλες ευθύνες.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ συνεχίζει την αντεργατική επίθεση από εκεί που την άφησαν οι προηγούμενοι και προσθέτει νέα δυσβάσταχτα μέτρα, καταργεί δικαιώματα που κατακτήθηκαν με ποταμούς αίματος. Νέες ανατροπές στα εργασιακά δικαιώματα, νέες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, κοινωνικές παροχές, ομαδικές απολύσεις, ιδιωτικοποιήσεις, πλειστηριασμοί και ο κατάλογος των θυσιών για την ανάκαμψη των κερδών του κεφαλαίου δεν έχει τέλος. Ένταση της καταστολής και με νέο νόμο που είναι απαίτηση του κεφαλαίου για απαγόρευση απεργιών, περιορισμό της συνδικαλιστικής δράσης. Αποδείχτηκε ότι επιλέχθηκαν για τη βρώμικη δουλειά.

Οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, τα σωματεία, οι Ομοσπονδίες, τα Εργατικά Κέντρα, οι Επιτροπές Αγώνα, οι συνδικαλιστές που συγκροτούμε το ΠΑΜΕ, απευθύνουμε κάλεσμα σε όλους τους εργαζόμενους, σε κάθε συνδικαλιστή που ανησυχεί και προβληματίζεται.

Έρθε η ώρα να πούμε:

Τέλος οι θυσίες για τα κέρδη της πλουτοκρατίας. Κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων των τελευταίων χρόνων. Κάλυψη των απωλειών μας τώρα. Αυξήσεις σε μισθούς συντάξεις κοινωνικές παροχές. Επαναφορά των κλαδικών ΣΣΕ.

Απαιτούμε όσα μας στέρησαν, όσα μας έκλεψαν, όσα με βίαιο τρόπο μας κατήργησαν.

Τα δικαιώματά μας, η δουλειά μας, ο ιδρώτας μας δεν είναι περασμένα ξεχασμένα!

Πάνω από 900.000 εργαζόμενοι δουλεύουν και μένουν απλήρωτοι για πολλούς μήνες. Οι άνεργοι μόνιμα πάνω από 1 εκατομμύριο, λιγότεροι από 1 στους 10 με επίδομα ανεργίας. Τα προγράμματα ανεργίας μοιράζουν τη φτώχεια και τις πεντάμηνες θέσεις εργασίας, ανακυκλώνοντας την ανεργία, χωρίς ούτε καν να την μειώνουν.

Περισσότερες από τις μισές προσλήψεις είναι άθλιες ελαστικές μορφές απασχόλησης με μισθούς - ψίχουλα. Το 30% των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα υποαπασχολείται, ενώ το 20% εργάζεται λιγότερο από 20 ώρες τη βδομάδα.

Όλα αυτά τα χρόνια οι απώλειές μας είναι τεράστιες. Οι μισθοί μειώθηκαν 40% και περισσότερο, με την πλειοψηφία σήμερα να αμείβεται λιγότερο από τον κατώτερο μισθό του 2012!

Πρέπει να απορρίψουμε και να απαντήσουμε αποφασιστικά την απάτη και την κοροϊδία της «κοινωνικής πολιτικής» της κυβέρνησης που οδηγεί να μάθουμε να ζούμε με τη φτώχεια και τις χαμηλές απαιτήσεις.

**Αντλούμε διδάγματα από τις μάχες
των προηγούμενων χρόνων, βγάζουμε συμπεράσματα
χρήσιμα για την ισχυροποίηση της πάλης μας:**

Τα μέτρα δεν είναι προσωρινά, υπηρετούν τα συμφέροντα των τραπεζιτών, των βιομηχάνων, των εφοπλιστών και των άλλων τμημάτων της πλουτοκρατίας, είναι εργαλείο για την αύξηση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης, την κατάργηση βασικών εργατικών - λαϊκών δικαιωμάτων και έχουν οδηγήσει στην πτώχευση του λαού. Αυτή είναι η στρατηγική της κυβέρνησης, της ΕΕ, των κομμάτων και των δυνάμεών τους στο κίνημα που την στηρίζουν.

Αυτή τη στρατηγική κατεύθυνση στηρίζει η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕΔΥ, άλλων μεγάλων συνδικάτων. Έχουν επικυρώσει το μνημόνιο των μνημονίων που είναι η ΕΕ και το αντεργατικό οικοδόμημα του 1ου και 2ου και 3ου μνημονίου.

Η γραμμή τους είναι ότι για όλες τις μεγάλες απώλειες «ο γέγονε γέγονε», γιατί η κάλυψη των απωλειών απαιτεί σύγκρουση με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, όμως για το ΠΑΜΕ και όλους τους εργαζόμενους τα δικαιώματα που κατακτήθηκαν με θυσίες και αίμα δεν πρέπει να είναι περασμένα ξεχασμένα.

Οι δυνάμεις που απαρτίζουν τον εργοδοτικό κυβερνητικό συνδικαλισμό παλιό και νέο έχουν σαφή θέση υπέρ της ανταγωνιστικότητας και της επιχειρηματικότητας, της καπιταλιστικής ανάπτυξης. Είναι υπέρμαχοι της λογικής να γίνουν θυσίες για να ενισχυθεί η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων, αλλά να είναι με «δίκαιο» τρόπο κατανεμημένες και μετά από «διάλογο» με τους εταίρους! Τους γνωρίζουν οι εργαζόμενοι. Έβαλαν πλάτη στην εργοδοσία σε πολλούς κλάδους και εργοστάσια για τη μείωση μισθών και μεροκάματων.

Από την 3η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη του ΠΑΜΕ

Αυτή η λογική δοκιμάστηκε όλα τα προηγούμενα χρόνια. Κυριάρχησε στο συνδικαλιστικό κίνημα και είναι η αιτία που σήμερα μετράμε τόσο βαριές θυσίες και απώλειες.

Με αυτή τη γραμμή καθόρισαν τη στάση τους σε όλη τη διάρκεια της κρίσης και στην ολομέτωπη επίθεση του κεφαλαίου. Αυτός είναι και ο λόγος που δεν θέλουν τους εργαζόμενους συνδικαλισμένους, οργανωμένους, ενημερωμένους, με ενεργή συμμετοχή στην πάλη. Υπονομεύουν την οργάνωση της πάλης, την οργάνωση των εργαζομένων, απομακρύνουν τους νέους από τα σωματεία. Όλα τα χρόνια της κρίσης, ήταν ο πιο καλός σύμμαχος της ΕΕ, των κυβερνήσεων, του ΣΕΒ.

Οι σημερινοί αρνητικοί συσχετισμοί αποτέλεσαν ισχυρό σύμμαχο του κεφαλαίου και των κυβερνήσεων που ανεβοκατέβηκαν τα τελευταία χρόνια, ώστε να προχωρούν χωρίς ισχυρή αντίσταση από τους χώρους δουλειάς και παραγωγής τους σχεδιασμούς τους. Χωρίς τον προδοτικό τους ρόλο, δεν θα περνούσε με την ίδια ευκολία η επίθεση της μεγαλοεργοδοσίας, των κυβερνήσεων και της ΕΕ.

Αποδείχτηκε ισχυρό εμπόδιο στην οργάνωση και τον αγώνα των εργαζομένων. Το δηλητήριο της ταξικής συνεργασίας, του κοινωνικού εταιρισμού, ο πλήρης αφοπλισμός των εργαζομένων μπροστά στο τσουνάμι των αντιλαϊκών μέτρων, αποτέλεσε μέγιστη προσφορά στους επιχειρηματικούς ομίλους και στο κράτος τους.

Έχουν τεράστιες ευθύνες που δεν παραγράφονται οι παρατάξεις που συνέβαλαν καθοριστικά στην εξαπάτηση των εργαζομένων, αυτοί που συνειδητά καλλιέργησαν αυταπάτες και συγχύσεις, στήριξαν την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και τις δήθεν κόκκινες γραμμές.

Έκαναν την πλάτη του εργατικού κινήματος σκαλοπάτι για να ανεβοκατεβαίνουν αντιλαϊκές κυβερνήσεις. Η ίδια η ζωή, η πλούσια πείρα, κυρίως των τελευταίων ετών, αποδεικνύει περίτρανα ότι στο πλαίσιο της ΕΕ, της εξουσίας των μονοπωλίων, δεν μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή λύση. Αποκαλύπτεται όλο και περισσότερο ο ρόλος της ΕΕ ως λυκοσυμμαχία και δυνάστης της εργατικής τάξης, των λαών. Καταρρίπτονται οι μύθοι ότι αυτή είναι δήθεν «ένωση της αλληλεγγύης και ανέμεμο λιμάνι για τους λαούς», όπως ισχυρίζονταν η πλουτοκρατία και τα στηρίγματά της.

Η ΕΕ γίνεται όλο και πιο αντιδραστική και οι εργαζόμενοι θα ζήσουν συνθήκες μεγάλης φτώχειας κι εξαθλίωσης αν δεν ξεσηκωθούν. Τα σύννεφα του πολέμου πυκνώνουν για να μοιράσουν οι ιμπεριαλιστές τους δρόμους ενέργειας, τα μερίδια των αγορών, τις πλουτοπαραγωγικές πηγές. Οι εργαζόμενοι πρέπει να αντισταθούμε στα σχέδια τους να μας βάλουν στη σφαγή για τα συμφέροντα των πετρελαιάδων, των εφοπλιστών, των βιομηχάνων, των καπιταλιστών.

Σήμερα υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις, παραγωγικές, επιστημονικές και τεχνολογικές, για να υπάρχει ανάπτυξη στην υπηρεσία των σύγχρονων εργατικών - λαϊκών αναγκών, για να υπάρχει αξιοπρεπής ζωή, δουλειά με δικαιώματα. Εμείς είμαστε αυτοί που παράγουμε όλο τον πλούτο! Τον ιδρώτα μας, τον κόπο μας τον καρπώνονται μια χούφτα μονοπωλιακοί όμιλοι. Αυτό πρέπει να αλλάξει.

Μπορούμε να διεκδικήσουμε τη ζωή που μας αξίζει,
ένα καλύτερο μέλλον για μας και τα παιδιά μας. Το σύνθημα
που γεννήθηκε στους μεγάλους αγώνες, μας δείχνει το δρόμο:
«Χωρίς εσένα γρανάζι δεν γυρνά, εργάτη μπορείς χωρίς αφεντικά».

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2016